

عنوان مقاله:

نقش روش های ارتباطی و ساختار محور در کتاب چهارم مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات آموزش زبان فارسی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدحسین طالعی - دبیر پژوهش گروه علمی مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی جامعه المصطفی العالمیه

مجتبی ابراهیمی - جامعه المصطفی (ص) العالمیه

خلاصه مقاله:

روش ارائه محتوا نقش مهمی را در موفقیت نظام آموزشی ایفا می کند. معمولاً به دست آوردن نتیجه مطلوب در کمترین زمان و با بهینه ترین هزینه و با بهترین روش، سه شاخصه منطقی آموزشگاه های زبان برای آموزش زبان است. استفاده از روش های آموزشی پیشرفته در دنیا یکی از نکات مهمی است که هر روند آموزشی را می تواند در زمان و کیفیت سرعت بیخشد؛ البته لازمه این امر تدوین متون و محتوای آموزشی متناسب با ساختار اجرایی این روش هاست. در این مقاله بر آنیم که روش آموزشی کتاب چهارم مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی جامعه المصطفی (ص) قم و تطبیق آن با روش های قدیمی و جدید را بررسی کنیم. بررسی ها نشان می دهد که محتوای روش تدریس این کتاب از جهت اصول روشی، با شیوه های پیشرفته آموزشی که رویکردی ارتباطی دارند هم خوانی نداشته و بیشتر براساس اصول و فنون روش های قدیمی تر مانند دستور ترجمه نگاشته و تدریس می شود. در تدریس براساس این روش، درصدی از نتیجه به تقویت مهارت خواندن می انجامد و پیشرفت خاصی در مهارت های سه گانه دیگر دیده نمی شود. البته تقویت در سه مهارت دیگر بیشتر به وسیله حضور زبان آموز در محیط و همچنین تمرین روزانه در کلاس های شفاهی صورت می گیرد، ولی به هر حال این جبران کاستی به وسیله محتوایی غیر از کتاب آموزشی صورت می پذیرد و نقص کتاب آموزشی را جبران نمی کند.

کلمات کلیدی:

آموزش زبان، اصول و فنون، روش های ارتباطی، ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1412921>

